

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Lovsekretariat

Dato: 31. oktober 2013
Enhed: Sygehuspolitik
Sagsbeh.: SUMKKO
Sags nr.: 1305233
Dok nr.: 1325910

Medlem af Folketinget Sophie Løhde (V) har den 23. oktober 2013 stillet følgende spørgsmål nr. S 266 til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares.

Spørgsmål S 266:

"Hvorfor mener ministeren, at det er en perifer opgave, at man skal lægges i en kiste, hvis man er død på hospitalet?"

Svar:

Kisteilægning er bestemt ikke nogen perifer opgave i forbindelse med et dødsfald. Denne vigtige opgave er imidlertid efter mangeårig opfattelse ikke en sygehusopgave, idet der ikke er tale om undersøgelse, behandling, pleje el.lign. Sygehusets opgave i forbindelse med håndteringen af en afdød er at gøre den pågældende klar til udlevering til den, der skal bringe den afdøde videre fra sygehuset, som regel en bedemand. Kisteilægningen er et led i den videre befordring og således bedemandens opgave.

Jeg har imidlertid forstået, at der på nogle sygehuse er tradition for at tilbyde bedemanden assistance fra en portør i forbindelse med kisteilægningen, så bedemanden ikke behøver at medbringe en assistent til denne opgave. Hvis portøren bistår ved kisteilægningen, opkræves der på nogle sygehuse et gebyr af bedemanden. Det er regionsrådene – eller sygehusene på regionsrådenes ansvar – der træffer sådanne beslutninger.

Jeg kan forstå, at man har læst mine svar i denne sag som udtryk for, jeg skulle ønske en mere aktiv og øget brug af gebyrer for forskellige ydelser i sygehusvæsenet. Det er aldeles misforstået. Jeg har taget stilling til, om de gebyrer, som vi kender, og som har en årtier lang tradition, kan betegnes som brugerbetaling på sygehusydelser, og om de er lovlige. Det mener jeg alt i alt, at de er, og hvis ikke det var lovligt at opkræve betaling for enkelte ydelser, som ligger uden for, hvad sygehusene er forpligtet til at yde gratis, ville implikationen være, at der har foregået ulovligheder i årevis, og at mine forgængere har ignoreret det. Jeg er enig med mine forgængere i, at et system, hvor alt, hvad der foregår på et offentligt sygehus enten er gratis eller forbudt, er for stift.

For mig er det afgørende, at sygehusenes opgaver efter loven – undersøgelse, behandling, pleje osv. – er gratis og vedbliver at være det.

Med venlig hilsen

Astrid Krag / Kirstine Korsager